

عنوان مقاله:

ظرفیت سلول های بنیادی در درمان دیابت

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی زیست شناسی و علوم زمین (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

معصومه آهن جان - گروه علوم پایه بخش زیست سلولی مولکولی، دانشجوی کارشناسی دانشگاه پیام نور ایلام

فرزانه فاضلی - گروه علوم پایه بخش زیست سلولی، مولکولی، دکتری فیزیولوژی جانوری و مدیر گروه علوم پایه دانشگاه پیام نور ایلام

خلاصه مقاله:

دیابت یک بیماری متابولیک مزمن و شایع ترین اختلال در سیستم غددی که با هیپرگلیسمی در رابطه با ایجاد مقاومت به انسولین، عدم کفایت انسولین یا هر دو عامل مشخص می گردد بیماری مذکور با عوارض حاد و مزمن عدیده ای همراه می باشد. از سوی دیگر درمان عوارض دیابت بار مالی بسیاری را بر جامعه تحمیل می نماید. در دهه اخیر پیوندی جزایر پانکراس به عنوان یک درمان بالقوه دیابت مورد بررسی گسترده قرار گرفته است این موضوع به سبب محدودیت در تخلیص جزایر از جسد دشوار بوده است. سلول های بنیادی منابع قابل تجدید سلولی هستند که به عنوان جایگزین پیوند عضو مطرح می شوند. این سلول ها که در تمام ارگانسیم های چندسلولی حضور دارند، توانایی تقسیم و تبدیل به سلول های بسیار اختصاصی را داشته و همچنین قادر به جایگزینی سلول های از دست رفته آسیب دیده می باشند. امکان استفاده از سلول های بنیادی در درمان دیابت و تولید جزایر انسولین ساز سال هاست مورد توجه دانشمندان قرار گرفته و یکی از امیدهای آینده کنترل بیماری دیابت است. مطالعات حیوانی، سلول های بنیادی انسانی مشتق از ارگان های خونساز، کبد، پانکراس و سلول های بنیادی انسانی جنینی برخی از این موارد هستند. در این مقاله سیر مطالعات انجام شده در این خصوص مرور شده است.

کلمات کلیدی:

تولید انسولین، داروهای جایگزین، دیابت، سلول های بنیادی، سلول بنای پانکراس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1435515>

